

ומושום שאני שהורה בלי התפשטות של מקום אחר - אל פראנgi, אין לכם רשות לראותני כלל, לא תוכלו לראותה בי, שהרי אני בטמירויות וגנוזות, בסוד של גנזה אמתה, שאין נודע בה כלל מקום.

שלכל האותיות יש מקום אחר בלבן, פרט לי, שאין לה התפשטות להראות כלל, וזהי אל פראנgi שאני שחרורת, בכל האזרדים, אין בי מקום לבן ומקום אחר כלל בי אחרים. פאהלי קדר, שטמירויות תוך ה فعلים ולא יוצאים החוצה. אך הוא יונתי מפתמי בחגוי הפלע, נקודה בתוך אוכלו ספה.

ביריעות שלמה, יריעות שלמה הם כלולים יחד באוט אחת, ובאותה האות לא נראים בו כלל, והם שש, והם חמץ, וזה סוד חמץ היריעות מהין חוברות, בליל פרוד כלל. ואחד שפובל אותם, שהוא טמיר וגנוז. והוא אות אמת, שאין בה לבן של מקום אחר.

ווזה האות ו', שאין בה מקום להראות בה כלל אחר, אלא הפל נסתר בתוכה. אך הנקודה האז, היא בלי לבן של מקום אחר, והפל כלול בתוכה. וכי הפל בתוכה. ומה הפל בתוכה? ששת האזרדים האחרים. באחלי קדר, זו אות אחרת, שיש בה כל הרגנות האחרות, שאין לה לבן של מקום אחר, והפל

כלול בתוכו, וזהי האות ז'. האות זו היא אהלי קדר. יריעות שלמה - זו האות ו', ועל זה ז' היא, שבני קדר בלם עורכים תמיד קרכבות מלך שאור העמות, ועתידים לערך קרב בסוף הימים עם כל אמות העולם.

ועל זה שהורה אני, זו יוד'. גם שנטבאר, שאין בו חלקן של

ובגין דאנא שהורה بلا פשיטה דאמר אחרא, אל תראני, לית לך רשו למחרזי לי כלל, לא תיכלון למחרזי بي, דקה אנא בטמיר וגןיז, ברזא דחד נקייה, דלא אתידעה בה אחר כלל. דבל אתוון אית לון דוקפתא אחרא בחרוא, בר י', דלית לה פשיטה לאתחזאה כלל. וקד הא אל תראני שאני שהרהורת, בבל סטרין לית בי אחר חورو, ודוקפתא אחרא לאתכללא בי אחרניין. באחלי קדר, דטמירין גו טינרי, ולא נפקי לבר. אך הויא יונתי תפמי בחגוי הפלע, נקייה גו אוכלו ספה.

ביריעות שלמה, יריעות שלמה אינון בילון כחדר באת חד, ובזהו את לא אתחזון ביה כלל. ואינון שית, ואינון חמץ. ברזא דא, (שםו י') חמץ היריעות תהין חוברות, بلا פירוד כלל. וחד דבליל לון, דאייה טמיר וגניז. ואיהו את חד, דלית ביה חיירו דאמר אחרא.

ידא אייה את ו', דלית בה אחר לאתחזאה בה כלל לא אחרא, אלא פלא סתים בגניה. אך האי נקייה, היא بلا חورو דאמר אחרא, וכלא כליל בגניה. ומאן כליל בגניה. שית סטרין אחרניין.

באחלי קדר, דא את אחרא, דאית בה כל דרגין אחרניין, דלית לה חورو דאמר אחרא, וכולא כליל בגניה, וקד איהו את ז'. את דא, איה אהלי קדר. יריעות שלמה, דא אה ז'. רעל דא ז' איהו, דבגי קדר כולהו מגיחי קרבא תדר, מפל שאר אומין זמיגין לאגחה קרבא בסוף יומין, בכל אומין דעלמא. רעל דא, שהורה אני, דא יוד'. כמה דאמער, דלית ביה חורא דאמר אחרא, וכולא כליל בגניה. באחלי קדר, דא את ז', דהכי